N°. 145. 1831.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws- Blad.

Zaturdag den 23 Julij.

AFKONDIGING.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad Breda, gelet op de missive van den Heer Controleur der Directe Belastingen, In- en Uitgaande Regten en Accijnsen in de afdeeling Breda, van den 20. Julij 1831 No. 18.

Gezien art. 95 der wet van 28 Junij 1822 (Staatsblad No. 15). Maken bij deze aan alle ingezetenen dezer Stad bekend, dat het Suppletoir kohier Litt. F, der bij voorschreve wet vastgestelde Belasting op het Personeel, op den 18. Julij 1831, door den Heer Gouverneur is executoir verklaard en ter invordering aan den Ontvanger overgegeven; zullende dus een iegelijk, na bekomen Kennisgeving van zijnen aanslag, verpligt zijn, dien, in voege als, daarbij, in overeenkomst met art. 96 der wet zal zijn opgegeven, te voldoen, op poene van parate executie, terwijl de zoodanigen, die hun Aanslag-biljet niet hebben ontvangen, zich van een dubbeld van hetzelve, kosteloos, ten kantore des Ontvangers, zullen kunnen voorzien, en zij, die zouden mogen vermeenen, dat de aanslag niet overeenkomstig is met hunne opgaven, of met de plaats gehad hebbende taxatie, opneming en telling, zich deswege zullen kunnen beklagen binnen den tijd van ééne maand na de dagteekening van hun Aanslag-biljet.

En, opdat niemand hieromtrent onwetenheid voorwende, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, alomme waar zulks te doen gebruikelijk is.

Breda, den 27sten Junij 1831. DE ROY Vt.

Ter Ordonnantie van denzelven,

De Secretaris der Stad,

H. W. SCHRAUIKES.

NEDERLANDEN.

Breda, den 22sten Julij.

De wenschen van Breda's ingezetenen zijn ten laatsten vervuld. Z. M. is, verzeld van Z. K. H. de Prins van Oranje en verder gevolg, heden op den middag deze residentie binnengereden en, na alvorens Z. K. H. Prins *Frederik* aan deszelfs verblijf te hebben begroet, dadelijk de Vestingwerken in oogenschouw gaan nemen. Z. M. zal ten huize van den weled. heer *F. Twiss*, in de Katerstraat gedurende Hoogstdeszelfs verblijf alhier huisvesten.

— Indien het waar is, dat onzekerheid eene der eerste kwellingen is voor den menschelijken geest, dan is het niet vreemd, dat er eene groote spanning der gemoederen heerschte bij de natie, maar vooral bij dat gedeelte van het leger, dat vrijwillig was uitgetrokken tot verdediging van Vaderland en Koning.

Het gouvernement toch bewaarde een diep stilzwijgen over al hetgeen ons zoo na aan het harte ligt, en gaf daardoor aanleiding, om de ongerijmdste en onrustbarendste tijdingen geredelijk ingang te doen vinden bij velen, en de vermeende bedoeling van het gouvernement werden strengelijk beoordeeld en gegispt.

Eindelijk houdt die staat van onzekerheid op. Aan de leden der Staten-Generaal is medegedeeld het antwoord, dat Z. M. onze geëerbiedigde Koning heeft doen geven aan de Londensche Conferentie, op de artikelen.

Dat antwoord is met duidelijkheid, met gematigdheid, maar vooral met waardigheid gesteld. Het doet eere aan het hart van den Monarsch, die toont, dat hij de liefde en de gehechtheid van zijne getrouwe onderdanen op den waren prijs weet te stellen.

Er wordt in dat antwoord geen gewag gemaakt van hereeniging met het muitziek Belgie, er wordt niet in gesproken van de regten van het huis van Oranje op den troon van dat land, alsof men die wilde doen gelden, ten koste van onze duurste belangen. De eer, de regten van ons land, staan op den voorgrond; en waar is de schutter, waar is de vrijwilliger, waar in één woord is de Noord-Nederlander, die, voor die eer, die, voor die regten, niet gaarne zijnen laatste droppel bloeds zoude storten?

Het zoo lang te vergeefs verwachtte woord, **Voorwaarts!** klinke nu langs onze grenzen, en in vreugde gejuich zal het *gansche* leger herhalen: **Voorwaarts!**

De helden *des glorieuses journées*, zoo trotsch op de gedeeltelijke overwinningen, niet door dapperheid, maar door meineed, verraad en afval behaald, zullen ondervinden wat de moed vermag van een vrij volk, dat zijn vaderland lief heeft, dat zijne wetten en zijnen Koning eerbiedigt.

Moge dan het eerste kanonschot, in Belgie gelost, het teeken zijn tot den algemeenen oorlog: niet *alle* onze bondgenooten zullen ons verraden, en wij zullen, getroost, met het oog op God, den heiligen strijd aanvaarden; en, moet ons Vaderland bezwijken, het moge niet vergaan aan nuttelooze uitputting van krachten, het zinke met roem en noodzake de volkeren, die ons belagen, met eerbied te staren op een volk, dat groot bleef bij zijn val, en wiens mannen en jongelingen met eere wisten te sterven voor hun Vaderland, voor hunne Vrijheid en voor hunnen Koning.

. . . ., 21 Julij 1831. V. D.

Bij besluit van den 28sten Junij, dezes jaars, uitgegeven den 6den Julij, wordt de invoering van het reglement voor de vaart op den Rijn bepaald. De in dit besluit vermelde overeenkomst en reglement worden als bijvoegsels tot *de Nederlandsche Staats-courant* van heden uitgegeven.

— De pruissische Staats-courant meldt, onder dagteekening van de poolsche grenzen van den 15den Julij, het volgende:

» Gisteren avond van Warschau aangekomen tijdingen berigten, dat het russisch leger, 60,000 man sterk, op den 11den, den Weissel, nabij Polzk, is overgetrokken.

» De generaal *Skrzynezki* is, met een korps keurtroepen, over de Narew gegaan. Warschau bereidt zich tot tegenweer.

— Uit Koningsbergen wordt, in dato den 14den, gemeld:

» Wij ontvangen, op het oogenblik, door middel eener estafette, van Memel de tijding, dat de generaal *Gielgud*, aan het hoofd van 2000 man, te Schnaugsten, nabij Langallen, is aangekomen, verzoekende, op pruissisch grondgebied toegelaten te worden. Het te Memel in bezetting liggende bataillon heeft dadelijk daarop last bekomen, om naar Schnaugsten te marscheren, ten einde dat korps te omsingelen en te ontwapenen.

'S GRAVENHAGE den 21sten Julij.

Heden is de equipagie van Z. K. H. den Prins van Oranje naar het leger vertrokken.

— De eerste termijn van het fournissement in de nog steeds openstaande vrijwillige leening is, blijkens eene aankondiging van wege Z. Exc. de minister van financien, van den 31sten Julij tot den 6 Augustus aanstaande verlengd.

BELGIE.

Brussel den 20sten Julij.

De heer *van Meenen* begon met zich, in de zitting van gisteren, te beklagen, dat men den vorigen avond 80 leden te vergeefs had laten komen. Daar was eene avondzitting tegen acht ure belegd zeide hij: hij en 80 leden bevonden zich in de vergaderzaal; het werd half negen, negen ure, half tien en noch president, noch een der vice-presidenten, noch iemand van het bureau kwam opdagen. Een particulier had den president en alle de leden van het bureau op Laeken gezien. Dit werd de leden in de zaal geboodschapt, waarop de heer *van Meenen*, als de oudste der aanwezige leden, het presidium op zich nam en de vergadering opende. Daar viel echter niet te delibereren, want, de vergadering niet voltallig zijnde, kon er ook geen besluit genomen worden; de werkzaamheden bepaalden zich derhalve tot het aflezen van de naamlijst den leden. De spreker beklaagde zich grootelijks over deze *mistificatie*, zoo als hij zich uitdrukte, als ook over het tijdverlies, die door dezelve aan het congres was toegebragt en vond de zaak gewigtig genoeg, om er melding van in de notulen te maken, tevens met vermelding der namen van de opgekomen leden; ook wilde hij, dat het bureau explicatie van deszelfs gedrag zou geven.

Hierover ontstonden hevige discussien, die eindelijk ophielden op de aanmerking van den heer *Rogier*, zeggende, » moeten wij dan, om dat wij gisteren eene zitting verzuimd hebben, thans weder eene zitting met praten verzuimen," — en eigenlijk op niets uitliepen.

De orde van den dag vorderde het rapport over het al of niet toelaten van den heer *de Sauvage* tot lid dezer kamer, hetwelk op nieuw aanleiding tot een hevig twisten gaf, dewijl sommige leden begrepen, dat zulks slechts tijdverlies zou veroorzaken en niet meer te pas kwam. Deze twist liep zoo hoog, dat de president verscheiden malen genoodzaakt werd, zijne bel te roeren, tot dat eindelijk de heer *van de Weijer* zich kon doen hooren en zeide, dat de vrees, om tijd te verliezen een wezenlijk tijdverzuim veroorzaakte en dat, hadde men het rapport willen hooren, de zaak al lang afgedaan zou geweest zijn.

Dit vond ingang en men liet den heer *Raikem* nu gerust zijn rapport uitbrengen, hetwelk strekte, om den heer *de Sauvage* als lid der vergadering toe te laten, wordende, na lange en alles behalven bedaarde deliberatien, met 119 tegen 18 stemmen, conform het rapport der commissie besloten. De heer *de Sauvage* had de geheele discussie, waarbij niet weinig ten zijnen opzigte gezegd werd, bijgewoond en nam nu zitting als lid.

Een der secretarissen las drie voorstellen betrekkelijk de ontbinding van het congres, maar daar werd, na korte deliberatien, besloten, allereerst over de krediet-wet te delibereren, welke, na vrij lange deliberatien, met 151 tegen 6 stemmen werd aangenomen en hoofdzakelijk aldus luidt:

Art. 1. De groote staats-ligchamen en de hoofden der ministeriele departementen worden geautoriseerd, om, gedurende het derde kwartaal, te beschikken over de kredieten, hun reeds bij de decreten van 15 Januarij, 10 en 14 April ll. geopend, behalve *f* 100,000, met welke, bij het tegenwoordig artikel, het excedent wordt vermeerderd op de *f* 200,000, die te voren aan de fabrijkanten, welker fabrijken verbrand zijn, waren toegestaan geworden.

2. Bovendien wordt, om de behoeften van het derde kwartaal voormeld te bestrijden, ingewilligd:

1° Voor de civiele lijst, onverminderd het montant der civiele lijst des Konings, welke door de volgende wetgeving bepaald zal worden, 250,000 guldens;

2°. Voor de rekenkamer, *f* 12,250;

3°. Voor den minister van justitie, de kosten van het Hoog Militair Geregtshof, op den voet als bij het decreet van den [illegible] April is bepaald, *f* 150,000;

4°. Voor den minister van binnenlandsche zaken, *f* 1,974,000;

5°. Voor den minister van oorlog, *f* 4,000,000;

6°. Voor den minister van finantien *f* 1,652,500.

Art. 3. Deze kredieten zijn aan de chefs der ministeriele departementen geopend onder de uitdrukkelijke voorwaarde, dat zij daarvan verantwoording zullen hebben te doen en dat zij de gestrengste spaarzaamheid in de onderscheiden gedeelten der publieke dienst zullen hebben in acht te nemen.

Art. 4. De uitvoerende magt is met de uitvoering van het tegenwoordig decreet belast.

De vergadering ging vervolgens tot de discussie wegens de wet op de drukpers over, dewelke, na lange deliberatien, en nadat daarin onderscheiden amandementen waren gebragt, met 91 tegen 2 stemmen werd aangenomen. (*Wij hopen dezelve in ons volgend nommer te zullen mededeelen*).

De zitting werd bij zes ure gesloten en tegen denzelfden avond ten 7 ure geadjourneerd.

Volgens den *Belgischen Moniteur* heeft de koning al de leden van het congres tegen heden avond ten zes ure ter maaltijd genoodigd. *(Die maaltijd zal dan wel spoedig moeten afloopen.)*

De commissie, provisioneel met de [illegible] bij den koning belast, heeft al de civiele en militaire autoriteiten aangekondigd, dat Z. M. hun, den 20sten Julij, des middags ten 2 ure, audientie zal verleenen.

Gisteren avond ten acht ure heeft het gebulder van het geschut, met een salvo van 101 kanonschoten, de plegtigheid van heden aangekondigd.

Men is bezig met vlaggen te vervaardigen, welke ieder dertig ellen lang zullen zijn en op de torens der Sinte-Gudule-kerk zullen worden geplaatst. Heden avond zullen die torens geillumineerd zijn en vrijdag zal er, in opgemelde kerk, een plegtig *Te Deum* gevierd worden.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 18den Julij.

Gisteren was alhier het gerucht in omloop, dat Frankrijk, Engeland en Oostenrijk gezamenlijk het staken der vijandelijkheden in Polen zouden vorderen. Dit gerucht is valsch, het schijnt zelfs, dat Engeland en Frankrijk elkander niet zoo wel wegens dat punt verstaan als men verzekerd had.

Ook is het onwaar, gelijk vele nieuwspapieren verzekerd hebben, dat de hertog *de Mortemart* Rusland zou hebben verlaten. Deze gezant had een verlof gevraagd, om de warme baden te gaan gebruiken, maar daarbij tevens aangeboden, om zich, voor het minst, dat zijne tegenwoordigheid te Petersburg mogt worden gevorderd, dadelijk derwaarts terug te keeren.

La Sentinelle (een dagblad van Marseille) van den 12den, behelst het volgende: „Op het oogenblik dat het schip *la Finistère* van Algiers vertrekt, marscheerde de generaal *Berthezène* aan het hoofd van 10,000 man, tegen Medea, ten einde ook aldaar het fransch bestuur in te voeren. De uitslag dier expeditie was tot dus verre nog niet bekend."

— Bijna 80 der beruchte 221 leden van 1830 zijn in de kamer niet herkozen geworden. De dagbladen brengen het getal der gekozen leden van de uiterste linkerzijde (ultra-liberalen) op 130.

— Donna *Maria da Gloria*, was, volgens een berigt van Brest van den 14den Julij, op dien dag, met haar gevolg, in goeden welstand, in die stad aangekomen.

— De fondsen stonden ter beurze van heden, de 5 pCt. 87, 60; de 3 pCt. 57, 55; de Napelsche 68.

POLEN.

WARSCHAU, den 13den Julij.

Eergisteren is de generalissimus naar het leger vertrokken. Men ziet elk oogenblik gewigtige gebeurtenissen te gemoet. — Terwijl ons leger naar de Narew rukt, is de vijand gisteren met 15000 man in Plock aangekomen, bij welke stad de grootvorst *Michel* en de veldmaarschalk *Paskewitsch* hun hoofdkwartier hebben. De russische generaal *Rosen* is met 10,000 man versche troepen in Podlachien aangekomen. De stad Bielsk is ook door de Russen bezet.

— De generaal *Rybinsky*, welke voor eenige dagen eene te stoute verkenning ondernam, zag zich plotseling door eene menigte Kozakken omringd, en is in de magt des vijands gevallen. Zulks is een bewijs van de geestdrift onzer generaals, die zich daardoor te veel aan gevaar blootstellen. Het leger verliest veel aan hem, daar hij even dapper als moedig is. — De generaal *Ramorino* heeft een kommando op den regter Weichsel-oever bekomen en zal tegen *Rudiger* ageren.

INGEZONDEN.

Aan de Redactie der Bredasche Courant.

In uwe courant van heden, den 20sten Julij, n°. 143, leze ik een stuk, van den graaf *von Quadt*, kolonel der 10de afdeeling Infanterie, waarin die chef zijne gevoeligheid betoont over eene aanmerking, voorkomende in mijn geschrift: *Over 't kasteel van Antwerpen*, bl. 97.

Ik twijfel geenszins aan de welwillendheid der Redactie, om ook mijn antwoord, in een der eerste nommers van haar geacht dagblad te plaatsen, mij voorbehoudende, de geheele toedragt der zaak, welke mijn geschrift slechts ter loops vermeldde, nader toe te lichten, wanneer ik verder daartoe mogt gedrongen worden.

Onder dankzegging dan voor de zoo beleefde teregtwijzing van den graaf *von Quadt*, neem ik de vrijheid, aan zijn Hoog Geb. te verzekeren:

1°. Dat hetgeen van het verjaagde krijgsvolk, vlugtende uit de stad naar het kasteel, door mij is medegedeeld, wat mij niet met gevoel van verantwoordiging werd opgegeven door deskundigen, die er ooggetuigen van waren.

2°. Dat het verband, waarin de aangehaalde woorden, door mij gebezigd, voorkomen en welke zijn Hoog Geb. schijnen geërgerd te hebben, alle denkbeeld van beleedigende aantijging geheel doet verdwijnen. Waarom, mag ik vragen, heeft mijnheer de graaf die zinsnede er uitgekipt en niet het begin en het einde van die geheele, op zich zelven staande, aanmerking tevens voor den lezer aangevoerd?

Doch, behalve dit alles, verwijs ik zijn Hoog Geb. en voornamelijk de lezers van mijn geschrift, — neen, gansch Nederland, tot de Dagorder van Z. E. den Luitenant-generaal baron *Chassé*, van den 3den November 1830, te vinden op bl. 98 van mijn werk, sub num. 3, welke voorzeker genoegzaam is, om voor gansch Nederland te bewijzen, dat ik geene onwaarheid heb geschreven, ten zij de kolonel *von Quadt* diezelfde dagorder, als eene lofspraak voor de infanterie, op de citadel, mogt willen aanmerken.

Utrecht, 20 *Julij* 1831. A. SIMONS.

Tijdens het bewind van het konsulaat in Frankrijk verscheenen er in Parijs talrijke spotprenten en caricaturen, zoo op den koning van Engeland als op den geheelen toestand der toenmalige zaken. Onder deze herinneren wij ons de volgende prent: een breukbandenmaker biedt den koning een' nieuwen breukband aan, waarop geschreven staat: *observations des traités*; terwijl voor Z. M. voeten twee versleten of gebroken banden liggen, de eene, met het opschrift *force navale*, de andere met *levée en masse*. Tegenwoordig zoude het juist anders om moeten zijn; want daar de band *observations des traités* al lang versleten, in eenen hoek ligt, blijft er niet veel anders dan de *force navale* en de *levée en masse* over, om de reeds vrij ver gevorderde breuk zoo veel mogelijk weder te herstellen.

Getrouwd:

DIRK JACOB DE MAN,

Luitenant ter Zee, Ridder der Militaire Willemsorde,

en

CATHARINA CONSTANTIA BLANKERS PASQUE.

Geertruidenberg 20 *Julij* 1831.

AANBESTEDING.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad *Breda* zullen, op Maandag den 1. Augustus 1831, ten Stadhuize aldaar, des middags ten twaalf ure, bij minstinschrijving, in het openbaar Aanbesteden:

De VERLIGTING van stads Straten, Markten en Pleinen, met de daartoe benoodigde *Leveranciën*, en te doene *Werkzaamheden*; alsmede het VERNIEUWEN en ONDERHOUDEN der Reverbères, lantaarns, enz.; en zulks voor een termijn van *drie* Jaren, ingaande met September 1831 en eindigende met September 1834.

De *Konditiën* van Aanbesteding liggen op de gewone dagen en uren, voor de Gegadigden, ter Stads Secretarij ter lezing voorhanden, en nadere onderrigting is te bekomen, bij den Stads Architekt *J. Grootens*.

Breda, den 11 Julij 1831.

Ter ordonnantie van dezelven,

De Secretaris der Stad,

H. W. SCHADD[illegible]

*** Men vraagt te Koop tegen eenen billijken prijs, een RIJTUIG op VIER WIELEN, geschikt voor een PAARD.

Adres bij de Uitgevers dezer.

*** Bij BROESE & COMP. te Breda, is te bekomen:

1. Korte beschrijving van de thans heerschende Aziatische Braakloop of Cholera, en deszelfs genezing. [illegible]

2. Aanwijzing ter bewaring van de Gezondheid, en ter voorbehoeding van de aansteking van den Aziatischen Braakloop of Cholera. [illegible]

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.